

Edo Juraga

Murter

DESET PJESAMA I JEDNA POEMA, IVE ŠIKIĆ BALARA

Ive Šikić Balara je rođen 1931. godine u Murteru na istoimenom otoku. U rodnom mjestu završio je osnovnu školu. Bio je zemljoradnik, ribar i zidar, a uz oca i djeda je izučio postolarski zanat. Čak je kao dubler glumio u filmu *Pobješnjelo more*, koji se 1960. godine snimao na Kornatima. Konačno razvojem turizma Ive je postao ugostitelj i u tom zanimanju radio do umirovljenja. Danas živi u Murteru uobičajenim životom za njegovu dob. Iza obična životopisa svojstvena ljudima ovog podneblja, krije se nešto što Ivu čini bitno drukčijim od njegovih sumještana. To je pjesnička riječ koja je *šiknula iz tmine* (T.Ujević), iz nutrine, nenadano i neobjasnjivo. Jednostavno joj se htjelo na svjetlo dana. Čini se da joj nije bila bitna školska spremu autora. Jednostavno nastala je pjesnička riječ tamo gdje ju se po logici stvari nije moglo očekivati. Jer naš pjesnik nije poznavao pjesništvo pa čak ni ono čakavsko. I unatoč i usprkos tome pjesnik je rođen. Je li u gluho doba noći kad se dizao iz kreveta i pisao na drvenoj klupi pod svjetлом voštanice ili pod *provom* dok se brod probijao kroz valove ili za šankom u predahu dok nema nekog tko bi ispijao svoju bevandu, bilo na računu, na skladišnoj primki ili na grubom papiru *škartoca*, svejedno. Mukotrpno i svakojako se radovalo stih kao što su mukotrpno živjeli njegovi likovi o kojima pjeva u svojim pjesmama. Škrт je taj izraz kao što je škrta zemlja koju su oni obradivali, tvrd kao kamen koji su slagali u gomile, ali i raspjevan kao mlade masline u cvatu.

Pjesnik je slagao stihove nevjerojatnim senzibilitetom za ritam, za gotovo biblijsku lapidarnost i odmjerenošću da ni jedna riječ ne bude suvišna, a da je poruka kristalno jasna i blistavo čista. Pjesnika Ivu nećemo naći u antologiji, a kamoli čitanci. Ivi zaista do toga nije ni najmanje stalno. On voli skromna i malena mjesta, *malena mjesta srca moga* (T.Ujević), gdje ga jedino možemo sresti. Prvi put u jednoj maloj i skromnoj knjižici jednostavno naslovljenoj *Pisme s ciglih četrdeset stranica*, tiskane 1966. u izdanju Turističkog društva Murter. U njoj se gotovo stidljivo navodi da Ivini stihovi nemaju namjeru upozoriti svijet na jedno novo pjesničko ime, tim više što je u njoj više početničkih, nezgrapnih i nespretnih stihova nego umjetničkih zrelih. A eto, četrdeset godina poslije upravo zbog tih nezgrapnih stihova valja upozoriti taj, recimo, svijet da Ive treba zauzeti mjesto u našem pjesništvu koje zasluzuјe. Mjesto makar skromno kakav je i on sam, ali svakako mjesto koje će posvjedočiti da on jest kao što jest njegova pjesnička riječ. Nakon prve zbirke, u Zadarskoj reviji 1979. izlazi mu komedija *Na rivi*, a 2004. Ogranak Matice hrvatske Murter tiska mu reprezentativnu zbirku *Trudni dan*.

U ovom izboru njegove pjesme su prvi puta akcentuirane. Pisane su onako kako se u Murteru govorilo sredinom prošlog stoljeća i još se uvijek manje-više govori, iako vrijeme čini svoje.

Dìdov lašùn

U škúroj konòbi se svítlijia kantùn
dè je stàja nùn -
- d'ídov lašùn.
pùnta, üši, a nàpose pet'ica
svítlija se kà ban'ica.

Krš je  spri njega plàka,
màlo je ostàlo kàmena
kòga nì pomàka.

Prí zorë d'íd je bùdija i sèbe i njëga,
A nìkad nì na arelòj glèda.

škúra – tamna, zamračena
kantùn – kut, ugao
nùn – on
lašùn – kramp
pùnta – oštiri krak *lašuna*
üši – uške za umetnuti drško alatke
pet'ica – širi plosnati krak *lašuna*
ban'ica – stari metalni novac
nì - nije
arelòj – sat budilica

Stip n kabani 

Nâš Stípe nì nìkad
u bródu s m
 uvik je nùn i kab n.

Nì to v liki kab n
n go sk ular kabani .
B ba ga sa ila
za u sk ulu hod iti
i na duntr nu na ban i .

Přvo slōvo
š njin je naučija
i kǎšnje kǎ' je narésta
divōjku isprosija.

U Kurnati liti
na s̄iki za čobāna
n̄ikad nī b̄ija
bēz svôga kabâna.

Na r̄bi
pōd provun kād bi ležā
mečā ga je n̄âse
i podâse.

Pr̄ko Püćine
o levantâri na timúnu
držā ga na škini
na komînu u kantúnu.

I danâs ga sōbun
u bródu n̄osi
od n̄ikoga za pogrnüti se
karitâd ne pr̄osi.

nī - nije

nūn - on

kabân – kaput s kapuljačom od grubo satkana sukna, nije se zakopčavao
skûlar kabanâc – mali dječji *kaban*

skûla - škola

dunrâna – vjeronauk

bančâc – mala drvena klupa

kǎšnje - poslige

s̄ika – otok, otočić

čobân – pastir

pr̄ova – pramac broda

mečâti – stavljati

Püćina – Murtersko more, morski prostor između otoka Murtera i Kornatskog otočja

levantâra – snažan istočni vjetar

timûn – kormilo

škîna – leđa

kantûn – kut, ugao

karitâd - mislostinja

Gêićevo vrâta

Kô znâ o' kâ' su
ëno i sâ' su.

Vîsu o zîdu brèz prâga
nêmaju šêsta o' kvâdra,
nêgo sa svâke stranê
trî četîri stîne
dotârane iz Vršîne.

Nêma u njîman brûke,
nêgo svê čâvli kováni
i ügusto satkáni.
Dâsku in kîša isprâla,
j r su kuntîno v nka stâla.

Nîka' ni bîlo na njîman
pitûre ni blâka,
 li je zâto sâda –
- žûta kvâka.

šest – sklad, točna mjera

kvâdar – pravokutnik

brûka – čavao

kuntîno – stalno, neprestano

v nka – vani

pitûra – boja

blâk - katran

Mäslina

U proljeće bi se zamodrila,
rasprutala,
po njoj bi rësa brukvâla.

Jûdi bi öko njê čepřkali
i vodîli o njôj račúna –
kà' da je i u küci döma.

Jõš se i sâd na hřgi poznívaju prûti
dè je dîd, öli prâdid motîkun tûka.
jõš je i sâd stâra prîzida
nâ ku je nûn `spod një
kamênje vûka.

A sâd:
- zdrâča je dûši,
sûnce je šûši,
nîko je nêma pohodîti,
a kâmoli u rédu okršîti.

I umríti će stâra mäslina!
Ščeta!...

rësa – cvijet masline
brukvâti – pupati
hřga – panj, donji dio debla masline
prîzida – široki suhozid uzidan od kamena izvadena prilikom krčenja terena za
sadnju maslina
zdrâča – bodljikava stabljika divlje kupine *Rubus ulmifolius ssp. Dalmaticus*
okršîti – rukama s masline pokidati suhe i suvišne grančice
ščeta - šteta

Humār

Věliki i stār
na slègnutoj kuvêrti
jòš je dè kî humār.

Iskrîvjen, ispücan
svükud pomâlo,
gôrnjega díla
dóbro mu je nestâlo.

Nī mu ni dônji štâbil vîše
okâd nâpa krozâ nja ne odîše.

Vîtar mu je razbîja
svê stvâri hidèle,
gödine su ga brîžnoga
têško prignjèle.

Ne dîmi se ūz njega vîše,
A čâdu su mu odâvna öprale kîše.

humār – dimnjak

kuvêrt – brodska paluba; ovdje krov

štâbil – stabilan

nâpa – ožbukana drvena nadstrešnica iznad kamina koja skuplja dim i usmjerava ga u dimnjak; na njezin rub stavljale su se razne kuhinjske potrepštine

hidèle – ukrasne

prignjesti – pritisnuti

Máre Parôna

Svâki ìma svôga pósla dòma,
nêma ga mǎlo ni Máre Parôna.

Svâko jütro čîn se ustâne,
i to prî nêgo sûnce grâne,
dvôr zalâti, pósla se prihâti,
štîcne kozîcu, obâjde kokošîcu,
tovâra promulâ vânka,
ne stojî ‘nâ ni minût brëz pósla ânka.

Tovâra grê u Krâjine popaškulâti
i uspût šâku tetevîke ubrâti.

I cîli bôžji dân joj se tâko izvîti,
A prîdnoć na tovâra pöspazuh
tetevîke napřti.

I grê dòma nâša Máre Parôna.

zalâtiti – ovlaš pomesti metlom

prihâtitи – prihvati

štîcnu – na brzinu pomusti

obâjti – pregledati, provjeriti, potražiti

promulâti – pustiti napolje

brçz - bez

ânka – niti

Krâjine - naziv za sve zemljišne posjede Murterina na matičnom otoku

popaškulâti – odvesti na pašu

tetevîka – trajna vazdzelena biljka povijuša s bodljikavom stabljikom *Smilax aspera*

pöspazuh – ispod pazuha

grê - ide

Näša lâđa

„Imamo i mî svôj brodîč –
nîti je gajëta
nîti kač.

Glâve ìma od smokovîne,
od gûndule nôsi ìme.

Bârba je udîla
šesnôga tîpa,
u njôj idrimo sâmo prîko lîta.
Zîmi je istêgnemo na krâj,
pa se ošûši na bûri
kâ drvëni páj.

Uz prolîče, kâd je porînemo,
plîva ka šûpja tîkva,
ûnda u njôj gôdimos
prîko cîloga lîta:
na vîše, na smôke,
rîbu lovîti,
kâko öcemo – môre nan bîti.

I armîž svôj ìma
od pajôla pa do kljîna:
gvrdelâj,
bujôl,
spûgu
i – páj.
Dvî sôhe od stâre klâde,
čâ je bîla katrîda pokôjne bâbe.
Dvâ krîva vësla
kâ dvî kosirâče,
tô – kâd vòziš
da üpreš jáče.

Mǎli jǎrbul od borovīne,
tǎnka lantīna od jelovīne.

Kǎd dǐgne trēvu gòri,
pa kǎd je raširi,
a meštrǎ sa zmǒrca propīri –
ǔnda ǐdri kǎ da letī,
a bǎrba na krmī timūni
i – kuntěnat sidī.

-
- gajēta – drveni brod dužine 6-7 m oštare krme i ovalna dna; pokrivena pramca i djelomice krme; opremljen je jarbolom s latinskim, oštrim, jedrom i veslima
kač – drveni brod jednak gajeti samo nešto manji (dug oko 5,5 m)
glāve – rebra broda
gǔndula – plitki drvni brodić s jednim ili dva vesla ponekad i s malim jedrom
šestan, - zgodan, skladan, pristao
krǎj – kopno
pǎj – ispolac za izbacivanje vode iz broda
porǐnuti - gurnuti u more (za brod)
ǔnda – onda
armiž – oprema broda
pajôl – dio podnice broda
gvrdelaj -- bokobran
bujôl – drvena ovalna posuda s dvije uške povezane konopom
spǔga – spužva
sōha – ležište vesla od polukružno izrezanog komada tvrda drva
klǎda – duga drvna klupa
katrida – stolac
kosirǎča – tanje kovano srpasto sječivo s drvenom ručkom za branje trave i
kidanje korova
jǎrbul – jarbol
lantīna – katarka, duga drvena motka okrugla presjeka na koju se priveže jedro
trēva – četverokutno jedro s jednom ili dvije (gornjom i donjom) katarke
meštrǎ – maestral, sjeverozapadni vjetar
sa zmǒrca – sa sjeverozapada
timūniti - kormilariti
kuntěnat - zadovoljan

Kòmin i nàpa

Kömin u stāro vrime
zàpača bi trèti dī hužine.

Nà njemu su stâle
tr'noge
škâmji
klup'ice
i tîkule dvî polovîce.
U kantúnu je bîla drvëna klâda
na kôj je sidîla i prela
pokôjna bâba.
Na drûgoj klâdi gospodâr i gospodar'ica
a na škâmje i klup'ice mâla dîca.
Rîbar bi sëja uza stâru bâbu
razvrnûja bi žerâvu
i mëtnuja pânke da se pâru.

Mòglo je stâti i vîše hamîje
jérbo
na köminu se râdi
na köminu se idë
na köminu se grîje.

Komôštra su vîsila po srî humára
o zídu grad'je
pêka
i prsûra stâra.
Pöviše njëga je bîla nàpa
na kôj bi stâla stvâr svâka
grbâč i kljìn
i stâri bruncin.
Pövrsla
žîcu za privêzati lonâc
tôtek bi vâjk iskâ otâc.

Tôte bi stâli opânci stâri

opûte prîske

i hÿbac gnjÿle hriškë

dřškâ kosíri i kosirâče

stâre motîke

i ökviri od stâre slîke.

Sôl

ûje

hurminâde

i grûmen jutîce mlâde.

I papâr.

Tô je bîla krêdenca i ormâr.

Sâd ih vîše nîko ne duperâ

ispâli su iz hužîne

a mâla dîca nî znaju

ni kâko in je īme.

komin – kamin, otvoreno ognjište

nâpa – ožbukana drvena nadstrešnica iznad kamina koja skuplja dim i usmjerava ga u dimnjak; na njezin rub stavljale su se razne kuhinjske potrepštine

hužina – kuhinja

trînoge – okrugli željezni tronožac na koji se postavlja lonac na ognjištu

škâmji – drvene klupice

tîkule – cigle

kantûn – kut, ugao

klâda – dugačka drvena klupa

pânki – opanci

hamîja – obitelj, porodica

komôštra – željezni lanac na kaminu o koji se objesi lonac nad vatrom prilikom kuhanja

gradîje – gradele

humâr – dimnjak

prsûra – tava

grbâč - metalna strugalica, napravljena obično od prepolovljene žlice, za skidanje nakupina vlažne zemlje s motike

bruncîn - željezni lonac s površlom za kuhanje; objesi se o željezni lanac – komôštra - nad ognjištem; zaobljenih je donjih rubova i gore nešto uži

pôvrslo - držak na košari u obliku luka postavljen s jedne strane oboda na drugi ili deblja žica na kojoj visi lonac

tôtek, tôte – tu

vâjk – uvijek

opüte - remen od svinjske ili goveđe koža kojom su se *mržali*, popravljali poderani opanci
hjibac – hljeb, koji ima oblik okrugla hljeba
gnjila - ilovača
hriškā - svježa
priške - komad svinjske kože za krpanje opanaka
kosir - oveće sječivo zaobljena srpasta oblika za sjeću granja i raslinja
kosirâča - tanje kovano srpasto sječivo s drvenom ručkom za branje trave i kidanje korova
hurminâde – šibice
jutica - vrsta crvenog luka duguljasta oblika *Allium ascalonicum*
duperati – imati, posjedovati

Šebīn břk

Ni tānahan ni kř'k
pri bi rěka – tvřd i mřk.
Zlāke gûsto satkâne
dežbijjêgo izmitohârane.

Jâk i vělik je břja
målo je õ njemu
račúna vodřja.

Kâd bi iz bukâre víno přja
břk mu se močřja
žvélto bi gucā
š njin mřiga i ugađā,
zíhnuja bi
i rěka »Aaaa...«
břk bi özeja
i polizā.

Ma kvasínu kâd bi přja
û sebi bi mřmja i grmřja
slâbo bi gucā
inpetâni ostř
„ispod břka puhâ i kropřja,
vrâg bi se õd njega pêrija.

U cřkvi kǎd bi zāspa
mulariјa bi ga dekôd za břk potéglia –
rǎdi světoga mǐsta
bi se sustéga.

Pòsli izá kantúna bi štroliga i čěka:
- Böga idula – ü sebi bi rěka –
mūlac, mōran te intrati,
ščapūn prikovézdit
i dóbro kroculati.

Da bär danäs īmamo
od břka zlāku
za kampijūn
znali bimo
kákvi je břja nün.

dežbijēgo – nakrivo, ukrivo
izmitohârane – raštrkane
bukāra – otvorena drvena posuda s drškom zapremine 1-3 l
žvēlto – žustro, brzo
zihnuti – zjievnuti
kvasina – ocat
inpetān – zbunjen, smeten
pēriti se - kloniti se nekoga, pribojavati
mulariјa – dječurlija
kantūn – kut, ugao
štroligāti – potajice ogledivati
mūlac – nestaan dječak
intrati – sresti, susresti
ščäp – štap
prikočediti – udariti nekoga nečim što se nađe pri ruci
kroculati – udariti nekoga nečim
zlāka – dlaka
kampijūn – uzorak, primjerak
nün - on

Stara jubav

Osiča san sprām njoj
jōš od sküle
sāmo siromāh san bīja
pa joj nisān pristúpila.

Köliko san je volīja i prātija
sāmo dā bi je vīdija!

Na mīsto u cřkvi
kā' litrāt je stāla
inkrižito u oltār glēdala.
Jā iz sakreštīje štröliga
u kolönu
i glēda kā' u Madônu.

Na Modräve kād bi hodila
na prōvi vozila
na Stāne se iskrčala
kā' víla na rīvi stāla.
Blūza pūna cīc
svāka ko pō burāče
mīslin jādan
kōmu ū ruke pāš' če.
Ökun nisān trēpnuja
nēgo se īmpeta i žbundā
sāmo ū nju san glēda.

Īšli kopāti jā i 'nā
āli svāki na svōju strānu
kunīno san mīslija nā nju.

Drūgomu je pripāla.

E.... a jā san nā nju mīslija svāki dān
i svāki dān
i na krāju
ostā sām.

I nīšta od jubāvi stāre
'ijako su nan se öci bīle intrāle.

skūla – škola

litrāt – fotografija, slika

inkrižito – stalno, nerstano

sakreštīja – pomoćna prostorija u crkvi za čuvanje crkvenog ruha i drugih potrepština za bogoslužje

štroligāti – neopazice, potajno gledati, pogledavati

kolōna – kameni ili mramorni stup okrugla presjeka

Stāpi – predio na Modravama, murterskom kopnenom posjedu kultivirana maslinama između Prosike i Draga

burāča – posuda od kozje kože za nošenje pića u polje

impetāti se – zbuniti se, smesti se

žbundāti se – izgubiti se, ne biti pri sebi

kuntīno – stalno, neprestano

intrāti (se) – susresti (se)

Trūdni dān

... Jubāv je zēmju krčila
od krša činila pōje
'kō 'ima jubāvi
'ima i vöje...

Zarovē tovār
dē i dē pívac propīva
zaškrípje škûra
provīri glâvu Māre
i pīta Šînku
kâ je ûra.

Vlăšiči se naslonili
Ščapi su doli
Bi' će zemān
ēvo je dān.

Gospodār se lähne
pri něgo je smočija öči
gūcne rak'je
španjulēt pripâli
na ham'ju beštēmijun navâli.

Bâba pûše u glâmju
za užgâti svíču
svî se ü škuru mühjaju
i röbu ūšču.
Mâti hâlu iz opânska opûte,
mîš ih je poija.
Mâli se okrîja
strîni se skûtâ zamarâla
biće se nočâs igrâla.
Matîja nãopak obûla bičvu.

Svě se tô sjuštâlo
kâd je stâra donîla svíču.

Tovâr je osamâren
nâ njemu je cîla anterîja
pokùpila se ham'ja.
Nêbo čâro lîpo vrîme
uvâtili su se Hrâmine.
Ü brod ukrcâli tovâra
ârmali čet'iri vësla
za trén su dò po Konâla.

Zôra, Bòže, kâ da je stâla.

Po hlādu su na Blāto dōšli
pōlak Mōdrav prōšli.
Zâvor je otvoren
od kivodan
svâki znâ
svôj posâ
sînovi krčiti
nevîste škajati
stâra šâku travê ubrâti
‘nâ i kosirâča
i uspût prikînuti dê je zdrâča.

Gospodâr se po krčevini vrtî
dvâ köraka vâmo
mâlo ûstranu
vôde prîzidu
nâmo gomîlicu
i po rédu pâlicu.

Podîglo se sûnce
ùprlo u tîme
nöge u suknënima gâčama dřču
prignjëla ih glâd
a obîd slâb.

Pôdne râž njîh prohôdi
ne bacigâ
kâ’ da znâ da in ne trîba.

Obîd
lük  sríd sebe ubrâni
krüh od žîta
sûhi ispücani
šûjci izragatâni
burâča vodē iz Blâta
i u njôj dvî trî kâne kvasîne.

Gospodār se zlāmena
- Blagoslóvi obīd, Gospodīne!

Úru su zaškrégnuli
mālo prilègli
u snū in se pričínja
dà su pàlice narésle
sāmo māsline vělike v̄idu
zaboràvili su svôju potr̄ibu.
V̄itar ih mìluje.
Gôdu
a stāra stojī za pudára.

Probúdili su se
dóbro se protégli
na stāri se zâvor slègli.

Gospodīne mój Böže
têške vē müke!
Pjünuli ü ruke.

Od obīda do pôdneva
pijē se podropüša
pôt ih oblîva
paravijâ iz njîh dûša.

Svâki mûmak môra do ženîdbe
pedëset stâbâ iskrčiti
i ünda žéna mlâda
mlâda intrâda.

Jubâv je zêmju krčila
od kršâ činila pôje
kô `ima jubâvi
`ima i vöje.

Sûnce se nasloniło döli
zahľádija Zvirīnac
döša zemān
pasă dan.
Grdu dma.

Gospodr gni naprena tovra
Stra po ptu šku ubrti ostla.
Drgi
svki svje brme.
Danas je lpo vrme
samo ih je meštr tradja
i južin de prva učinjja.
Prva pna brimn
tovar u santni.
Pomlo ščučuči
na tr vsla
n t njman pvi pt
na Hrmini su u pvi st.

T dan n ni gospodarca
u mru stla.
I ‘n je š njman zjedno ustla
hamju oprmila
brndu vod donila
jvila se po ženman
za pc užgti
u poje pjti trav ubrti
živomu ’isti dti
zavrlila krpac
podzala dičnu
‘n vče oprmila u sklu
u žrnma hrmene saml’ila
živomu ’isti odnla
napitala mle
pomela dvr i skle

potopila röbu
pêč užgâla
iza tõga pomõčenu röbu promujâla
i mětnula na sušilo
na křje nã zid
dë bîlo
kud'ju navila
i drûgu pêč podložila.
Na brîgi joj je i stâri dîde
dâ mu bûde od potrîbe
oprâtila ga je na ülicu
kôd stârac do sîđe.
Prîdnoč navîsila večeru
söčiva i rîpe
i mâlo blîtve.
Sûnec zâšlo
zvonî zdravamarîja
u dvôr banüla hamîja.

Gospodarîca nažîgje svíču
večeru vâdi.
Dîde sidî u kantúnu na klâdi
na krílu mu zdîlica
na klâdu dö njega
posîdala dîca.
Vêlika od zemjê zdîla
na köminu
a mâla se izvâdila za dičînu.

Óko zdîle se sjuštâli
jedvâ su i na špâra zapâli.

Pôsli večere pomrižati svâki svôje opânke
žene pribaždâti
ispârane gâče.
Gospodâr û palt

měđu jûde izâjti
kûpiti kârtu tabâka
i čuti štâ če kô rěči
`iza tòga lèči.

Ujenica je svôje pogorňla
öganj se pomalo dûne
u šûprahi tinjâ.
Sân pomalo lêla š njîman.

Sprêmaju se lèči.
Jedvâ su dôšli do pôsteje
trûdni i spêči.
Isprûžija svâki žüjavu rûku
uza trûdni živôt
i pokrija se sukancûn.
Zâspali.

Ne bi ih probúdija kalûn.

I pasâ i vî trûdni dâñ
sûtra če öpet denôva
kâd ih razâjde sân.

zarovâti – oglasiti se revanjem (za magarca)

škûra – prozorski kapak

Vlâšiči – zviježde Plejade; nekoć se uz pomoć zvijezda odredivalo doba noći

Ščäpi – zviježde Oriona

zemâñ – prikladno vrijeme

gospodâr – otac obitelji, *pater familias*

španjulët - cigareta

hamîja – obitelj; porodica

beštêmija - psovka

glâmja - ostatak djelomično izgorjelog komada drva, ugarak

ü škuru – u mraku

mühjati – vrtjeti se ne znajući kamo

rôba – odjeća

hâliti – nedostajati

skûta – ženska donja haljina bez rukava
zamarati – zagubiti
bičva – čarapa
sjuštati – dovesti u red, posložiti
anterija – oprema za *intradu* – poljodjelske alatke, obuća, odjeća, hrana, piće
čâro – svjetlo, jasno, bez oblačka
Hrâmina – priobalni dio Murtera
ârmati – postaviti
Konâ – kanal, morski tjesnac između otoka Murtera i susjednih otočića i kopna
Blâto – lokalitet na Modravama
Modrâve – murterski kopneni posjedu iskrčen i zasađen maslinama između Prosike i Draga
zâvor – mjesto na kome se počinje *škajati* ili kopati ili mjesto dokle se došlo sa *škajanjem* ili kopanjem prethodnog dana
škajati – nositi iskrčeno kamenje na hrpu, gomilu ili nasipati nešto sitnim, oštirim kamenjem
kosirâča – poljodjelska alatka; tanje kovano sječivo srpskog oblika s drvenom ručkom za branje trave i kidanje korova i drače
zdrâča – bodljikava stabljika divlje kupine *Rubus ulmifolius ssp. Dalmaticus*
krčvina – iskrčen teren
prizida – širok i dug suhozid nastao slaganjem iskrčenog kamenja
gomîlica – složna gomila od kamena izvadenog s prilikom krčenja zemljišta
pâlica – mladica, tek posađena mladica
suknene – koje su od upletonih vunenih niti
lük – bijeli luk, čenjak
šujci – suhe smokve vrlo slabe kakvoće
burâča – posuda od kozje kože za nošenje pića u polje
kvâsina – ocat
zlâmenati se – učiniti znak križa, prekrižiti se
zaškrégnuti – nakratko usnuti
pudâr – poljar, čuvare polja
podropuša – razvodnjeno vino najniže kvalitete
mûmak – momak
intrâda – zemljišni posjed
Zvirînac – draga na Crnoj Gori, brdu ponad Vranskog jezera nasuprot Modrava
gredû – idu
meštrâ – maestral, sjeverozapadnjak
tradîti – izdati
južin – lagani jugoistočnjak
prôva – pramac
brîme – breme
santîna – utroba broda
ščâeući – polako ići, jedva se pomicati
brênda – drvena pljosnata posuda zapremine oko 20 l za nošenje vode
kröpac – jelo od ječmenog brašna žitovca kuhanâ u vodi s dodatkom soli i ulja

žr̄na – žrvanj, mali mlin na ručno okretanje
užgati – upaliti vatru
promujati – promiješati
sušilo – improviziran prostor za sušenje odjeće
kr̄še – suho granje na koje se znala stavljati mokra odjeće za sušenje
kuđija – obrađeni duži i tanji komad drva s osobito oblikovanim zaglavljem na koji se postavljala vuna koju je predilja prstima upredala, sukala u niti
sīda – prikladan kamen, deblo ili drugi zgodan predmet na kome je sjedilo više osoba
sočivo – zajednički naziv za mahunarke (bob, grah, slanutak, grašak)
ripa – korijen repe *Brassica rapa*
nažigati – paliti
kantūn – kut, ugao
klāda – duga drvena klupa
zdīla – zdjela
dičīna – djeca
pomr̄ižati – pokrpati, splesti
pribaždāti – na brzinu prišiti, zakrpati iglom
gāče – hlače
pālt – prodavaonica duhana i gostionica
tabāk – duhan
šūpraha – ostaci žeravice na ognjištu zatrpani pepelom
sukānce – vuneni pokrivač
kalūn – top
pasāti – proći
denōva – ispočetka